

CAO News 1

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 3, číslo 1

Leden 2001

SÓLOVÉ LEZENÍ

Jean-Claude
Droyer

*„Sólové lezení
nahání větší
strach, ale
rád беру věci
do vlastních
rukou. Jsem
velmi klidný,
velmi tichý a
problémy
studuji
předem.
Takový je můj
přístup
k sólovému
lezení
obtížných
cest...“*

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Rozmluva – vzpomínka na Pavla Weingartla
- ✓ Vyhodnocení roku 2000
- ✓ Historie lezení v Hřensku
- ✓ Vánoční horolezecká mše
- ✓ Nové cesty
- ✓ Pohádka mládí
- ✓ Střípky
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

**810 cest
Pavla
PAVOUKA
Černého!**

pour
féliciter

2001

Joshua Tree, U.S.A., foto Heinz Zak

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Dne 6. prosince se konala závěrečná schůzka oddílu v roce 2000.

Program prosincové schůze:

- Vyúčtování posledního slanění
- Kalendář akcí na příští rok
- Nominace na výkony roku
- Příprava Vánoční mše
- Protokoly o prvovýstupech
- Akce Vánoční Bořeň 26.XII.
- Samolepky „Horám 2001 zdar!“
- a mnoho dalšího....

Blížící se konec roku donutil některé lezce ke zvýšené aktivitě – ve hře bylo druhé místo v soutěži o nejvíce vylezených cest – hned tři z nás se blížili hranici pěti set výstupů za rok (Pavouk byl za vodou – jeho více jak osm set cest nešlo překonat), další honili na poslední chvíli kilometry na kolech atd. Proběhlo několik plánovaných akcí – například Poslední slanění společně s HO Doprava Děčín, druhý ročník Horolezecké vánoční mše v jeskyni Českých bratří, XI. ročník Vánočního Bořeň a další. A nakonec jsme se 31.12. rozloučili se starým rokem, starým stoletím a starým tisíciletím.

První oddílová schůze v novém miléniu se vyjíměčně konala v restauraci Budvarka na Škrabkách dne 3.1.2001 (Zas tak vyjíměčné to nebylo – již třetí rok mají na začátku ledna Za větrem zavřeno a Budvarka je jako náhradní prostora nejlíže).

Program lednové schůze:

- CAO News 1/2001
- Členské příspěvky a pojištění
- Vyhodnocení roku 2000 (dle očekávání většinu oceněných výkonů získal Pavel Pavouk Černý)
- Kalendář akcí na rok 2001
- Nedostatky v Labáku (nutno nahlásit chybějící nebo nebezpečné kruhy, slaňáky, chybějící knihy, stojánky)
- Naplánován výjezd do Roklice
- Ostatní

Neuvěřitelně „jarní“ počasí, které trvalo skoro celý prosinec (ještě v polovině prosince jsme dokonce se Zdeňkem Vaisharem našli v Labáku čerstvého hříbka a několik lišek !!) skončilo v nejnevhodnější dobu – právě na přelomu roku, a tak novoroční lezení bylo mnohdy setsakra těžkým oříškem.

I letos jsme o prvním víkendu vyrazili do Roklice, ale předběhl nás Karel Bělina, lezli jsme na obou březích Labáku, v Bělé, v Blatečkách, na Vrabinci, Ostrově i jinde, konečně jsme mohli oprášit běžky a někteří započali s plněním novoročních předsevzetí.

„Zákeřné“ akce Karla Běliny (vyfoukl nám kromě Roklice i celý Ostrov!) nás vedli k rozhodnutí nadraftovat ho do našeho oddílu...

Nezapomeň - příští oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu, 7.2.2001 v restauraci Za větrem v Děčíně Škrabkách od 18.00 hodin. Přijď mezi nás i TY !!!

Rozmluva...

Vzpomínka na Pavla Weingartla

Petr Štěpán
CAO Děčín

*Člověk, jehož dny jsou jako polní tráva, rozkvétá jako polní kvítí,
sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě.*

Starý zákon

Na posledy jsme se viděli na začátku září v restauraci Za větrem, tam míváme schůze. Ty jsi přišel s Aňou na večeři. Přišel jsi ke stolu prohodit pár slov a poděkovat za časopis CAO News. Měl jsi vždy zdvořilé vystupování, slova prosím, děkuji, jsi často užíval.

Potom jsme ještě chvilku povídali: „Péťo, už jsem začal lézt s Vaškem Širlem“, chlubil jsi se. „To rád slyším, však jsem Ti říkal, začni chodit do skal, mezi kluky, nebo zblbneš a firma Tě sežere“.

Tvoje cesty jsou vyhlášené, ale Tebe z nové generace skoro nikdo nezná. Je dobré, když po skalách chodí známí lezci. Jsou trochu legenda, trochu vzorem. Víím to podle sebe, jak jsem se tetelil blahem, když mi jako kakanovi Karel Krombholz podal ruku. Skály mají svého ducha a ti staří lezci tam prostě patří. Slyším Tě, jak mi dávaš za pravdu. „Trochu jsem ztloustnul.“ „To nevadí, nemusíš lézt hned osmy.“ „Minule vyváděl cesty Vašek, ale cítím, že to půjde..“

Pak jsme se už nepotkali – ne, ještě jsem Tě viděl jet v bílé škodovce, míjeli jsme se a mě napadlo, jestli máš čas na šachy, hrál jsi je velmi dobře. Dvacátého devátého listopadu jsi dostal mat. Zdolala Tě zákeřná nemoc, proti které jsi neměl šanci.

O vánocích lidé nemají být sami, tak si tady s Tebou povídám a Ty mě tiše posloucháš, přestože jsi byl vášnivý diskutér.

Vycházím branou, kterou Ty jsi vešel naposledy. Je sychravo, poprchává, listí se mi lepí na boty. Přemýšlím o tom, jak napsati

vzpomínku na Tebe, na lezení, jaký jsi byl, ale všechno je ještě příliš čerstvé, syrové.

Zmocňuje se mě lítost nad skutečností, že už nikdy k našemu stolu nepřistoupíš.

Pavel Weingartl ě 1956 † 29.11.2000

Pavel Pavouk Černý držitelem nejhodnotnějších výkonů roku 2000!

Vyhodnocení výkonů CAO Děčín v roce 2000.

Jiří Chára
CAO Děčín

Jak již bylo řečeno, dne 3. ledna 2001 proběhla novoroční schůze CAO Děčín.

Kromě jiného bylo provedeno **vyhodnocení dosažených výkonů v roce 2000** v lezení, cyklistice a v dalších činnostech. Zde je přehled vítězných výkonů.

V jednotlivých kategoriích získali ocenění:

Nejvyšší dosažený bod: Petr Štěpán, Jaroslav Uher (a Karel Hofman z HK Varnsdorf) za 4107 metrů vysoký štít Mnich v Berner Oberland ve Švýcarsku.

Alpský výstup: Petr Štěpán, Jaroslav Uher (a Karel Hofman z HK Varnsdorf) za hřeben Mittellegri IV UIAA, na Eiger, Berner Oberland, Švýcarsko.

Nejtěžší výstup písek: Pavel Černý za přezení cest Poslední relikvie 10b RP na Trůn a Očistec 10b RP na Kazatelnu.

Nejtěžší výstup nepískovcové skály: Pavel Černý za přezení cest Avec vue sur la mer 7c RP Calanques a Hitch-Hike the Plane 9+ RP ve Frankenjuře.

Nejtěžší sólový výstup: Pavel Černý za přezení cesty Světlo mého života 9b sólo.

Nejvíce výstupů: Pavel Černý za přezení 810 cest.

MTB: Pavel Černý za ujetí 5.127 km.

Bejkárna roku: Petr Štěpán, Jaroslav Uher (a Karel Hofman z HK Varnsdorf) za dramatický sestup a bivak v bouři na Eigeru.

Aviatik oddílu: Milan Cestr za pád od slaňovacího kruhu z Jakubíčka v Roklici.

Mr. Bean oddílu: Jan Palivec za nápadité vyřešení nutkání na velkou stranu uprostřed Děčina, kdy ke svému dílu použil dva papírové pytlíky na psí výkaly – do jednoho se „strefil“ a druhým utřel...

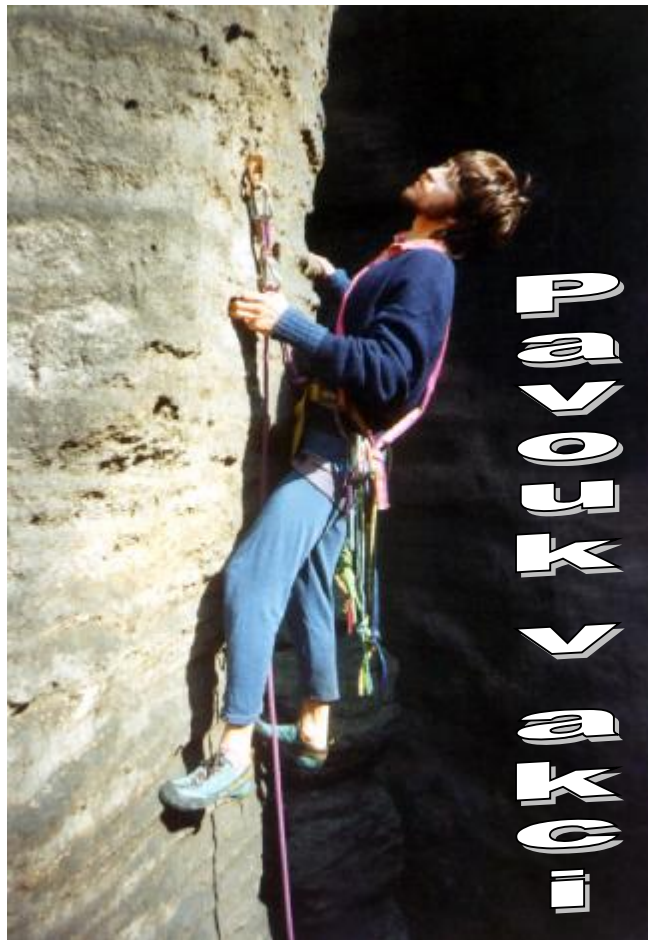

Nejhodnotnější výkon roku 2000:

*Pavel Pavouk
Černý za vítězství
v pěti kategoriích,
včetně kategorie
nejtěžší výstup na
písku i skále a
nejtěžší
sólový výstup.*

Loňský rok dopadl podle očekávání. Pavel Pavouk Černý zvítězil hned v pěti kategoriích, čímž si zajistil i vítězství v nejprestižnější kategorii Nejhodnotnější výkon roku. Celkem bylo nominováno více jak 80 výkonů ve všech kategoriích, což bylo dvakrát více, jak v roce předchozím. Většina předložila své výsledky do všech kategorií, někteří jen jeden nebo dva výkony.

Z výkonů, které předložil Pavouk, bylo jasné, že ostatní mají šanci pouze v horách (Pavel zdolal vloni jen Sněžku) či v některé z „lehčích“ kategorií. Už jenom vylézt za rok 810 cest (a ne ledajakých!) je úžasný výkon!

Na získání nejvyššího dosaženého bodu stačilo vloni 4107 metrů. Vylezením Mnicha v Jungfrau regionu ho získali Petr Štěpán a Jaroslav Uher. Jim patřilo i druhé místo (Eiger). Třetí místo bylo za Widspitze (Cestr, Cestrová, Kudrnáč, Špatenka, Špatenková, Štěpán).

Pěkný výkon v Alpách byl výstup na Eiger hřebenem Mittellegri – uskutečnili ho Petr Štěpán a Jaroslav Uher společně s Karlem Hofmanem z Varnsdorfu. Druhým oceněným výstupem byl Mnich (stejně družstvo) a třetí skončili Jan Horák a Jiří Chára za bleskový výstup JZ hranou na Torre Delago 2790 m v Dolomitech (IV UIAA, 1,5 hod. výstup i sestup).

Nejvíce cest – Pavel Černý – neuvěřitelných 810! Na druhém místě skončil Chára (517 cest) a třetí J.Horák (512 cest).

Nejtěžší cesty na písku i vápně vylezl Pavel Černý. Jediný, kdo se svými výstupy k Pavlovi alespoň přiblížil, byl Honza Horák – ten na písku vylezl např. cestu Liftboy 10a TR, na vápně RP cestu klasifikovanou jako 9/9+ UIAA (v jeho věku SUPER výkon)! My ostatní jsme byli rádi za nějakou tu osmu.

Když na jaře Jan Horák i Jiří Chára přelezli v Ostrově sólo cestu Velká dřina VIIIa (druhé místo v kategorii Sólový výstup), pojistil si Pavel Černý vítězství i v této kategorii cestou Světlo mého života IXb. Třetí příčku obsadil Honza Horák smělým sólem Bílinského věšáku v severní stěně Bořně.

I na kole jezdil Pavouk nejvíce – 5127 km. Druhý byl Chára (4300 km), třetí Uher (1870 km).

Podle toho, kolik se sešlo nominací v kategorii Bejkárna roku, by se dalo říci, že jsme oddíl BEJKŮ. Těsně zvítězil dramatický bivak pánů Štěpána a Uhra na Eigeru, při kterém

utrpěl Jarda lehčí omrzliny. Na druhém místě skončily dvě bejkárny se stejným počtem hlasů: Kudrnáčova svatba a Uhrův úžasný skok v autě, když na dálnici v Německu omylem sjel do uzavřeného pásu a tady v plné rychlosti najel na „zapomenutou“ hromadu šterku.

V nově otevřené kategorii Aviatik oddílu bylo také těсно. Palmu vítězství si odnesl zaslouženě Milan Uhde Cestr za svůj skvělý pád z Jakubička. Tak dlouho něco kutil u slaňovacího kruhu až se odebral dolů po zádech. Také Chárův pád z Jánusovy hlavy byl oceněn. Třetí skončil „gruppenpád“ při sestupu z Wildspitze. 80 metrů sněhovým žlebem překonali v rekordním čase Špatenková, Cestrová, Secká a Secký. (Byli jsme nuceni konstatovat, že rok 2000 byl na pády až nepříjemně bohatý – naštěstí všechny úlety měly šťastný konec – snad tedy alespoň přispěly k ponaučení zúčastněných.)

Poslední kategorií je Mr. Bean oddílu. Už z názvu je jasné, že se jedná o „nadupanou“ kategorii a mnozí z nás jsou ochotní pro vítězství v ní udělat téměř cokoliv – od úplatků pro hodnotící komisi až po vlastní svatbu! S velkým očekáváním jsme otvírali hlasovací lístky, každý chtěl vavříny jen a jen pro sebe. Nakonec se nikdo podplatit nedal, komise nabízené statisíce štítlivě odvrhla a vyhlásila výsledky: Jak bylo řečeno v přehledu, první místo získal Jan Josef Palivec (tč. ve výpovědi) za památné vyměšování do papírového pytlíku na psí výkaly uprostřed Děčína. Také druhé místo bylo přiřčeno Josefovi – tentokrát právě za jeho „výpověď“. Ostatní Beanové již jen posbírali bodové drobtý...

(Josef nám na schůzi opět chyběl. Snad se svým trucováním vbrzku skončí a přinese zase do našich řad trochu neopakovatelné a příjemné legrace...)

Očekává se, že i v letošním roce jsou lezecké kategorie rezervovány pro Pavla Pavouka Černého. Kdo bude chtít zvítězit, bude muset podnikat hodnotné výstupy v horách, tvrdě makat na kole anebo se pokusit o nemožné - sesadit Josefa. Kostky jsou vrženy, celý rok je před námi!

Vítězům jednotlivých kategorií gratulujeme!

Boje o HORÁM 2001 ZDAR!

Pohled do zákulisí letošních bojů o vrcholy.

Sestaveno z příspěvků od jednotlivých autorů

Díl první: České středohoří

Na Nový rok počasí nepřálo – silnou ledovou glazuru pokrývala vrstva umrzlého sněhu. Jako první vyrazí do boje letos zdravý Karel Bělina. V půl jedenácté v noci nasedá do bojového vozidla značky Škoda, v jedenáct nakládá v Ústí silné družstvo týlového zabezpečení (Michal Švajgl, Pavel Berkovec a Dan Hölzl) a o pár minut později stoupají mrazivou nocí k Čimě. Mají zalubem načapat nečestné podvodníky, kteří by třeba chtěli na vrchol vystoupit před půlnocí! Fuj! Ale pod namrzlou stěnou není ani noha. Přes hodinu se probíjí k vrcholové knize – jsou první! Na obloze jiskří hvězdy, ale na romantiku není čas! Bídny oddíl CAO třeba již vyrazil!! Proto rychle k vozidlu a přes most nad temnými vodami Labe na druhou stranu. Tam čeká sám král – **BANDSTEIN**. Jsou už tři hodiny po půlnoci. U nástupu staré cesty nejsou stopy. Karlovi padá kámen ze srdce – stihli to. Probíjí se v neobyčejně těžkých podmínkách kousek po kousku k vytoženému vrcholu – bývaly doby, kdy doma nesměl před manželkou slovo Bandstein ani vyslovit. Mluvil o něm totiž tak často, až to Frónu dopálilo a zakázala mu toto jméno brát do úst. S kamarády mu tedy dával různá krycí jména, jen aby Frónu

zbytečně nerozčilil. A teď je jen kousíček pod vrcholem své oblíbené věže, kterou vlastnoručně vykřesal ze zapomnění.

Ale Karlovy obavy, že ho někdo předběhne, byly zbytečné. Chrti z CAO totiž tou dobou ještě vyspávali přetěžkou oslavu příchodu MILÉNIA a do skal se trousili jako švábi na pivo až těsně před devátou. Shodou okolností většina těch, co byli schopni lezení, pod Vrabinec (silnější část vedená Pavoukem operovala v Labáku). I tady byl Karel a jeho skupina o hodinu rychlejší. A to stihli ještě Horám zdar na Strážci Vaňova, pak si zajeli domů na horký čaj a vánoční pečivo a teprve pak dojeli k Vrabinci. Štěpán, Uher i Chára již z údolí smutně koukali na rozradostněnou postavičku křepčící na vrcholu Hlavní věže...

Díl druhý: Labské údolí

Labské údolí má dva břehy - levý a pravý. Zatímco levý břeh celkem v klidu obhospodařoval Zdeněk Vaishar, na pravém byla 1.1.2001 až nebezpečně vysoká koncentrace výborných lezců z různých oddílů. A těch krásných věží kolem dokola! Jenže na ledovou glazuru nejsou lepičky tím nejlepším, a tak většina nejvýznamnějších věží, nájezdu natěšených horolezců odolala. Včetně exponovaného (zájmem, polohou i výškou) Vojtěcha. V dalších dnech si většinu

vrcholů rozebrali bratři Nehasilové, Pavel Černý s Honzou Horákem, Petr Laštovička a Michal Burda. Na Vojtěcha nakonec vylezli Pavel Pavouk Černý s Honzou Horákem z CAO Děčín. *(Na snímku od Jardy Uhra je věž VOJTĚCHA.)*

Díl třetí: Roklice versus Blatečky

První lednový víkend zasáhla lezce z CAO Děčín rána – chřipková epidemie. Na trestnou výpravu do Roklice zbyli jen tři - Černý, Horák a Chára. Ještě za šera dorážejí k vodárně v roklickém údolí. Ve skalách byl zlověstný klid. Něco bylo ve vzduchu. Nechali bágly ležet u auta a jen tak bez věci vyběhli na První věžičku, která stojí přímo nad vodárnou, prozkoumat terén. Chára dolezl na vrchol, otevřel netrpělivě knihu a zařal: „A je to v prdeli!“ A bylo. Den před nimi napsal Horám zdar Karel Bělina s Michalem Švajglem. Bylo jasné, že vyfoukli Roklici celou. Nikdo neměl chuť zkusit, jestli na některou věžičku náhodou zapomněli. Seběhli tedy dolů, naskákali do auta s tím, že vyrazí do jiné oblasti Dubských skal. Co čert nechtěl, sotva ujeli po zamrzlé cestě několik metrů, jelo proti nim cizí auto. Když se mu snažili vyhnout, zapadli do bažiny vedle cesty až po osy kol. Hodinu zkroušeně čekali, než je vytáhl nákladřák, který jel naštěstí do údolí nakládat dřevo (v neděli). Ale nakonec to dobře dopadlo. Hoši dojeli do neprávem opomíjené oblasti Blateček a tady vylezli na 16 věží – na některých z nich byli prvními horolezci po sedmi letech!

Díl čtvrtý: Jetřichovice

Ahoj Cháro, tento víkend byl supr! V sobotu odpoledne, hned po dešti, jsme dobyli dvě věže v Jetřiskách a dnes dalších šest. A to nejlehčí cestou za šest, jinak samé sedmy.

Na nový rok jsme se dostali jen na Hraběnku, jinak nic. Skály byly samý led.

Takže kdyby jste jeli do Jetřišek, tak nemusíte lézt na tyto věže, aby jste nebyli zklamaní:

Kacák (Kočičí kostel), Velké Žluté Cimbuří, Voldříšek, Baldurova Jehla, Hraběnka, Kostelík, Golem, Myslivecká věž, Čmelák.

Doufám, že počasí vydrží, aby byla další lezba. Ahoj Erich Melzer, Varnsdorf!

Díl pátý: Ostrov a Bielatal

Zcela opanován Bělinou. Za prvních čtrnáct lednových dní zde vystříhl 91 x Horám zdar! Většinu věží vylezl sólo. Nejsou to právě jednoduché cesty – stačí vyjmenovat Velký popravčí

kámen, Palcát, Přední rohovou věž nebo Císaře! V Bielatalu vylezl sólo například Údolní cestu na Grenzvecherturm. Těžká a převislá spára je za VIIb!! (Na snímku je Karel Bělina u Dogy.)

Jedna veselá příhoda: Pátého ledna přijel do Ostrova Chára. V Děčíně už většina sněhu slezla, ale tady ho přivítalo peklo. Bílá neproniknutelná mlha a v ní ledové siluety věží. Přes urputný boj nevylezl ani na Ledový kámen. Nakonec jedinou věžičkou, kam se po neuvěřitelném boji dostal, kdy si musel přes boty přetáhnout ponožky a nechávat je mokré přimrznout na led, byla Lalulá. Zmrzlý na kost vyhrabal ze sněhu stojan, ale kniha byla pryč. Za pár dní mu zavolal veselý Karel a řekl mu, že kniha byla položena v puklině na vrcholu, kde ji ve sněhu samozřejmě najít nemohl. Karel se ovšem zachoval kavalírsky – Cháru do knihy i s Horám zdar dopsal před své jméno...

Malá poznámka na závěr: Nedávno vedl Petr Štěpán úvahu nad otázkou vánočních dárků pro nás (rozuměj chlapy). Razil teorii, že každý z nás je v podstatě velké DÍTĚ, které chce dostat HRAČKU. Smyce, karáble nebo obyčejné štouhadlo nám udělá větší radost, nežli sebekrásnější košile nebo pyžamo. Když jsem tak sepisoval ty nádherné příběhy z pošetilé honby za něčím tak pofidérním jako je napsat do vrcholové knihy „Horám zdar!“, musel jsem mu s úsměvem na duši dát za pravdu. Ano, jsme velké děti. A je to náramně dobře...

-jch-

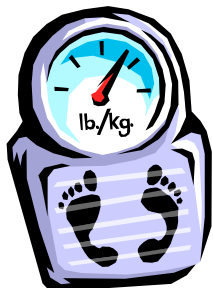
JPP

Novoroční úvaha

Petr Štěpán
CAO Děčín

Stojí tam v koutě a zlomyslně na mě kouká tím svým jedním okem, které nemá slitování.

Dělám jako nic, ale červíček vrtá. Když si na ní stoupnu budu mít po náladě. Čisté svědomí nemám, cukrovíčko, majonéza. Na Silvestra jsem se nacpal ovarem. Několikrát

jsem ji minul bez povšimnutí, ale co, vlezu na tebe. Dala se úlisně do práce, cvak, crrr, cvak, ručička se zastavuje, oko na mě civí a já také, ale zděšeně. Jak budu lézt?

Nedávno jsem uklízel kůlnu, padlo mě do ruky pětikilové závaží, s kterým jsem kdysi cvičil. Zkuste ho zvednout, ani se unést nedá. A tohle závaží se usadilo drze kolem mého pasu. Kámošce Zd. dokonce prý o patro níže.

Musulmani typu Horáček – Dutonožka jsou v klidu. Ti spořádají tři burisony za den, místo čaje by pili nejraději teplou vodu, co kdyby ze sáčku zaútočila zrádná kalorie? Ale co my ostatní?

Jdeme do toho! Vyhlašuji akci JPP – jez poloviční porce. A je to. Už slyším Rostu, jak vysvětluje (marně) Vendovi, že poloviční porce není půlka třílitrového hrnce bramboračky s houbama, ale pouze místička, jako pro kočičku...

Vpřed za pěknou postavou!!!

Z historie lezení ve Hřensku

Vladislav Nehasil

Děčín

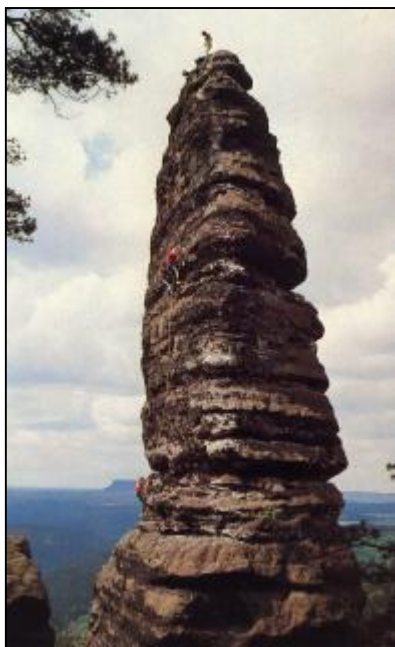
Pískovcové lezení jako sport se datuje od šedesátých let minulého století (r. 1864), kdy v sousedním Sasku G.Tröger zlezl Falkenstein. Následovali ho W. Tröger, O. Ufer, C. Beck, F. Hartmann a R. Kappmaier, kteří si za své cíle především vybírali dominanty v jednotlivých skalních oblastech Saského Švýcarska. Při svých prvovýstupech používali všechny možné umělé pomůcky (žebříky, dřevěné klíny v podobě stromů, tesané chyty a stupy). Další průkopníci dokázali dobývat vrcholy bez těchto umělých pomůcek a to převážně komíny a spárami. Zavedli postupně přísná nepsaná pravidla o čistotě a charakteru pískovcového lezení, ve kterých položili základy pravidel, které i přes svůj vývoj platí dodnes a jsou vyjádřena v pravidlech sportovního lezení na pískovcových skalách. Poslední rozsáhlá změna platí od roku 1999.

K prvním výstupům na území oblasti Labských pískovců došlo až v březnu roku 1888, kdy Carl Beck s bratry Meurerovými (všichni ze sousedního Saska) vystoupili na Pevnost, Starou cestou – II. a Loveckou trubku, Starou cestou – I. (Křídelní stěny). K dalším výstupům došlo až o 6 let později, kdy se 30.3.1894 vrátil do oblasti Hřenska Fridrich Meurer s Oscarem Schusterem (oba vynikající lezci ze sousedního Saska) a vystoupili na Homoli, Starou cestou - III. (Křídelní stěny), druhý den (31.3.1894) na Malého tetřeva, Starou cestou – III. a variantou St.c.- III. (Tetřeví stěny) a na Želvu, Starou cestou – II. (Tetřeví stěny). Na sklonku století (asi r. 1898) ještě Heinrich Wenzel, F. Gerbing, R. Püschner vystoupili na Starou Václavskou stěnu, Starou cestou – II., Severozápadním komínem – I. (Pravčické stěny). Další výstupy naší lezecké historie následují opět ve Hřensku, 15.7.1900 Hermann Sattler a O. Pusch vylezli jižní stěnu na Homoli, Sattlerovou cestou - III. Skoro na dva roky se ruch v oblasti utišil, až 20.4.1902 Oskar Pusch, J. Scholz, G. Kuhfahl vystoupili na Pevnost, Jižní cestou – V. O rok později 9.8.1903 v kaňonu říčky Kamenice

vystoupil na vrchol Trojnožky, Starou cestou – III. Walter Stein (opět Saský lezec). Na tento vrchol se Walter Stein vrací 5.6.1904 a zdolal jižní stěnu, Jižní cestou – III..

Na podzim roku 1904 zdolává Edmund Klár, M. Franke, K. Wagler v Labském údolí Klárku, Starou cestou – III., tím otevřel ostatním lezcům možnosti objevování jiných oblastí než je oblast Hřenska. Mezi prvními následuje Rájec (r. 1905), Ostrov (r. 1906), Tisá (r. 1907), levý břeh Labe (r. 1908), Vysoká lípa a Jetřichovice (r. 1909), později Bělá a Tokán (r. 1921), Kyjovské údolí (asi r.1939) a Všemily, Srbská Kamenice, Vřesová dolina u Bynovce (r. 1955).

Rok 1905 znamená pro oblast Hřensko přelom v obtížnosti, bylo dosaženo VI. stupně, stejně jako v sousedním Sasku. Rudolf Nake, J. Kühn, A. Strubeli vylezli na Malý Pravčický kužel (na snímku), Starou cestou – VI. (27.8., Pravčické stěny). V cestě byl poprvé v naší oblasti Českého Švýcarska použit stěnový kruh. Téhož roku zlezl Reinhold Greter a W. Löschner Stříbrný roh, Starou cestou - III., Stříbrnou variantou – II., Jihovýchodní variantou – III. (10.9., Stříbrné stěny). Rudolf

Fehrmann, H.Schueller, O. Perry-Smith Malý Pravčický kužel, Severní cestou – V. (27.9., Pravčické stěny), při výstupu byly použity dva stěnové kruhy, od druhého stavěli. Ještě téhož roku zlezli Felix Wendschuh, A. Hoyer, H. Göpfert Velký Pravčický kužel, Starou cestou – V. (8.10., Křídelní stěny).

Mezi roky 1906 – 1914 byly zlezeny takřka všechny významné vrcholy v oblasti. Mezi nejvýznamnějšími nelze opomenout Věž Stříbrné stěny, Stará cesta – VI (červen 1914, Viktor Jacob, H. Neuber, E. Hoesch), Velký tetřev, Stará cesta - VII. (20.6.1909 Rudolf Nake, F. Goldberger).

Další vývoj na čtyři roky zastavila první světová válka (1914-1918), která znamenala velké ztráty v řadách horolezců.

Do oblasti se vrací život až ve dvacátých letech, kdy se vrací vynikající lezci ze sousedního Saska, ale postupně přibývají i zdejší Němci. Mimo jiných je nutno připomenout výstupy E. Strubicha nebo O. Heinickeho nebo K. Fritzscheho, později G. Riedleho nebo W. Barthla, které jsou oblíbené dodnes.

Druhá světová válka (1939-1945) opět zastavila vývoj lezení.

Krátce po válce byla oblast prohlášena hraničním pásmem, byla zavřena a střežena pohraniční stráží. Vstup byl povolen jen s písemným souhlasem pohraničářů. Toto opatření bylo zrušeno až koncem šedesátých let. V této době se začínají objevovat první čeští horolezci, kteří převzali vůdčí činnost až do devadesátých let. Mezi hlavní aktéry nepochybně patřili:

1950-1960 Libor Holpuch; Heinz, Helmut, Hynek Weigelovi; Karel Kromholz;

1960-1970 Jan Bílek; Ladislav Ryska; Günter Schneider; Erich Vrbík; Václav Širl; Heinz Skopec; Rudolf Zabilka; Jaroslav Uher.

Další prvenství této oblasti – ve Hřensku se od léta roku 1967 uskutečnil prvovýstup na masiv, který uskutečnili na Pravčickou stěnu Heinz Skopec a S. Stehlík cestou Levý kout (Cak-cak) – VIIc. Od tohoto data se začaly dělat cesty na masivy převážně v Labském údolí. Následoval je K. Bělina – Duhová stěna (1971), J. Houser – Žlutý pilíř (1971), Loupežnický hrad – Vysoká Lípa (1977), František Záběhlík – Hacienda (1976).

1970-1980 Jaroslav Houser; Zdeněk Hubka; Karel Bělina; Jiří Janiš; Zdeněk Kropáček s rodinou; František Záběhlík; Zdeněk a Pavel Weingartlovi;

1980-1990 Zbyněk Votoček; Milan Krauskopf; Petr Laštovička; René Pohořálek; Stanislav Šilhán; Miroslav Michlík.

Ze Saských Němců: 1970-1990 Franz Menzel; Bernd Arnold; Hasso Gantze.

Po „sametové revoluci“ 1989 jako by čeští horolezci na tuto oblast zapomněli. Možná za to mohou předražené restaurace a parkoviště, nebo horší dostupnost než jiné oblasti. To ovšem neplatí pro lezce ze sousedního Německa. Ti využili situace a vrhli se na prázdné stěny. Nejvíce v oblasti působí Jürgen Höfer, Manfred Vogel, Olaf Herzog, Joachim Friedrich, Falk Anderssohn a Steffen Vogel

Zatím poslední prvenství oblasti je na podzim roku 2000 zlikvidování Hraničního kamene nad obcí Hřensko, který hrozil spadnutím na silniční most přes říčku Kamenici.

Chronologický vývoj obtížnosti lezení ve Hřensku

1888 **Pevnost; Stará cesta II.** Carl Beck, S. Meurer, C. Meurer, F. Meurer

1894 **Homole; Stará cesta III.** Friedrich Meurer, O. Schuster

1902 **Pevnost; Jižní cesta V.** Oskar Pusch, J. Scholz, G. Kuhfahl

1905 **Malý Pravčický kužel; Stará cesta VI.** Rudolf Nake, J. Kühn, A. Strubell

1909 **Velký tetřev; Stará cesta VII.** Rudolf Nake, F. Goldberger

1910 **Malý Pravčický kužel; Západní cesta VIIb.** Karl Ullrich, K. Ullrich, P. Kippe, F. Massak, W. Hegewald, H. Irmischer, A. Porzig, R. Edlich

1922 **Věž Stříbrné stěny; Severozápadní hrana VIIb.** Kurt Fritzsche, O. Heinicke, J. Döring

1924 **Velký tetřev; Východní hrana VIIb.** Arthur Gründlich, H. Georgi, K. Stein, G. Riedel

1926 **Věž Kristiny rokle; Jižní cesta VIIb.** Walter Barth, H. Ziegenbein, A. Schulze

1926 **Věž Stříbrné stěny; Údolní cesta VIIb.** Herbert König, W. Scholz, R. Kliemand, G. Riedel

1934 **Velký tetřev; Severozápadní cesta VIIb.** Herbert Börner, M. Scheiter

1934 **Rozpolcený roh; Údolní cesta VIIb.** Helmut Oehme, H. Bieberstein

1940 **Věž Pastýřské stěny; Severovýchodní cesta VIIb.**

Erwin Esche, H. Siegel, E. Weiss, K. Fischer, R. Iltsche

1951 **Velký Pravčický kužel; Údolní cesta VIIc.** Dietrich Hasse, W. Schlenkrich, C. Hasse

1971 **Věž Křídelní stěny; Žlutá stěna VIIc.** Jiří Janiš, Z. Hubka
 1971 **Pevnost; Hrana Janičky VIIc.** Jiří Janiš, J. Král, Z. Hubka
 1971 **Velký Pravčický kužel; Pamětní cesta VIIIA.** Jiří Janiš a Karel Bělina, J. Kozlík, Z. Hubka, H. Skopec
 1971 **Pevnost; Eiger IXb.** Bernd Arnold, G. Lamm
 1977 **Tetřeví výspa; The Nose VIIIc.** Bernd Arnold, G. Lamm, J. Cruse
 1980 **Čínská zed'; Týden pracovní aktivity VIIIA.** Leo Stoy, F. Braniš
 1983 **Velký Pravčický kužel; Orientexpres VIIIB.** Stanislav Šilhán, J. Houser, R. Pohořálek
 1986 **Tetřeví výspa; Tokáňská spára IXc.** Bernd Arnold, H. Kamutzki
 1989 **Pevnost; Den po té VIIIB.** Petr Slanina a Stanislav Šilhán
 1994 **Velký Pravčický kužel; Let chroustů IXc.** Jürgen Höfer, M. Vogel, S. Vogel
 1996 **Věž Stříbrné stěny; Krátký lesk IXb.** Jürgen Höfer, M. Vogel
 1996 **Tetřeví výspa; Prst v nose IXc.** Jürgen Höfer a Manfred Vogel
 1996 **Matzseidelova stěna; Olympijská stěna IXb.** Jürgen Höfer, H. May, S. Vogel, M. Vogel
 1996 **Velký Pravčický kužel; Blízko k chytu Xc.** Jürgen Höfer, G. Friedrich
 1997 **Homole; České cukrové kleště IXc.** Christian Ludwig a Jürgen Höfer
 1997 **Hlavička; Cesta zapomenutí IXc.** Jürgen Höfer, M. Vogel

Horolezecká mše vánoční

I v loňském roce jsme se sešli v jeskyni Českých bratří na Horolezecké Vánoční mši. Tentokrát nám více přálo počasí – bylo sice bez sněhu, zato však krásně slunečno. Celkem 89 účastníků (!) přivítala slavnostně vyzdobená jeskyně tichou chorálovou hudbou, kterou vystřídal zvuk zvonů. Po malé pauze, kdy se přítomní ztišili, začala vlastní mše majestátní varhanní fugou od Johanna Sebastiana Bacha. Během ní předstoupil před oltář a shromážděné účastníky Petr Štěpán v roli horolezeckého kněze. Přivítal přítomné, všichni společně přivítali děti a pak následovalo kázání v jehož závěru jsme uctili památku našich kamarádů, kteří již nejsou mezi námi překrásným Rekviem od W.A.Mozarta. V odlehčeném tónu následovalo očekávané „kárání hříšníků“. Po koledě od Jarka Nohavici přišlo čtení z evangelia sv. Lukáše zakončené symbolickým přijímáním těla a krve horolezce. A stejně jako předloni jsme si všichni nakonec zazpívali několik vánočních koled...

Pro ty z vás, kteří jste se mše nemohli zúčastnit přinášíme zkrácený obsah:

*Vítám vás na horolezecké mši vánoční
 Vítám vás na tomto mystickém místě
 Vítám vás ve skalním chrámu,
 v jeskyni Českých bratří
 Všichni společně přivítáme naše děti*

Opakujte po mě – vítáme tě Tomíku... (následovalo přivítání všech dětí).

Bošý chlapec šplhá na strom. Šplhá pro čirou radost z lezení, ostatní důvody jsou pro něj nepodstatné. Je to vzrušující, nové. Je to trochu nebezpečné. Prožívá neznámý pocit z toho, že se dostal někam, kde ještě nikdo nebyl. Možná by vylezl na budovu nebo na lehký skalní útes. A z těchto nesmělých začátků pramení jeho touha odvážit se na příkré a hladké stěny. Tato touha se nazývá horolezectví.

Dravá řeka života nás nemilosrdně strhává a odnáší do neznáma. Vystupme na pár okamžiků na břeh, uklidněme se. Postůjme v tichosti a pokoře. Pokloňme se tomu, kdo stvořil přírodu, tomu, kdo stvořil skály. Tomu, kdo vyprovokoval touhu poznávat sama sebe, své nitro.

Vzpomeňme na krásný pocit teplé skály pod naší dlaní. Pod dlaní kterou si vzájemně tiskneme na vrcholu. Pokloňme se slunci, které zrána otvírá brány skalních měst, vzpomeňme na vítr, na toho šviháka, který s lehkostí jemu vlastní modeluje skály. Vzdejme hold vodě a dešti, který po nás skálu umyje a připraví ji ke spánku pod rozzářenou noční oblohou.

Poděkujme našim ženám za to, že někdy při návratu z túry je plotna teplá a z hrnce se kouří. Jen vy ženy horolezců dovedete odpovědět na všetečnou otázku našich dětí, kde že je tatínek. No přeci visí, Martínku. Kde visí, maminko? Podívej se támhle u pátého kruhu. Tento dialog, pro ostatní lid naprosto nepochopitelný, vedou se svými dětmi jenom horolezecké maminky. Žádné pučky, ale samostatné, tolerantní docela pěkné kočky.

Jsmo svědky uplynulého století. Náhle zjišťujeme co je to sto let proti věčnosti. Chovejme se k sobě a k přírodě zdvořile, nedejme šanci lidské zášti.

Za sedm dní vstoupíme do nového století a nového tisíciletí. Překročíme tento práh s entuziasmem a konejme tak, aby za sto let si nás potomci připomněli jakožto mi si připomínáme naše předky. Budme přátelé.

Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jako polní kvítí. Sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě. Letos jsme se na hřbitově loučili s Mirasem Effenbergerem, Hynkem Weiglem a před několika dny s Pavlem Weingartlem. Věnujme jim tichou vzpomínku.

A nyní přistoupíme k pokárání hříšníků. Podívám-li se na vás, hříchy se to tu jen zelená. Všechny hříšníky ale vyjmenovati zde nemohu – nestihli bychom štědrovečerní večeři. Ale vidím zde jednoho, který mi chce udělat radost, známe to z literatury. Vidím, že všechny vaše hříchy na svá bedra naložití hodlá. Tímto ti musím Vašku Storzere připomenouti, že jsi sedláka ve Francii nepotěšil, když jsi si nacpal břicho hrozny z jeho vinice. Zpíval jsi sprostou písničku „Koupím ti korkáči...“. Porno časopis ti také není cizí. Krajíc chleba mazaný sádlem se škvarkama před výstupem také nesvědčí o zdravém přístupu k životosprávě. A nakonec ty ženský! Ale nevěš hlavu, Vendo, nejsi sám. Vidím Káju Hofmana, který si sem tam lano svrchu nechá svrhnouti, je tu Martin Hendrych, který léto s rukama v kapsách po skalách odchodil, Standa Feigl ještě lepšími výkony by se pochlubiti mohl, Erich Melzer větší pozor při jištění nás dávati, Horáčku Dutonožko, nové kolo máš, jsem zvědav jestli nás na něm udoláš, Pavouku, konáš tak, že nové věže budou muset přidělati, Karle Bělino, opatrně zacházej s motorovou pilou, viš dobře, že umí pořádně kousnout, Julu Anděli, andělské přijmení máš a čertovskou přezdívkou,

doufám, že konání podle toho prvního, Libore Svobodo, v trávě lepší ležeti, nežli cígo si z ní baliti, Zdeňku Vaishare, pitný režim správně dodržíš, ale nevím jestli slivovice je tou správnou tekutinou, Milane Špatenka, techniku lezení máš již vybroušenou, je načase ji mezi kamarády prodat, Jirko Kudrnáči, vyčůranost nejsou žádné čáry, zkus také druhým naslouchati, Milane Cestře, lezeš již velice dobře, jen ještě musíš pochopit, že sestup je lepší sláněním nežli letem po zádech, Josefe Palivče, trocha více tolerance, pohybu a méně výpovědí by ti slušelo, dále zde máme Jardu Uhra, omrzne a potom skuhrá, je tu také Jirka Chára, co z domu vytratí se jako pára, Myšáku lítáš jako splašená jalovice, klidu si dopřej více, vidím zde ženu, která by Svatořečená měla být, Miluše Fróna Bělinová - za trpělivost a výdrž, kterou s Karlem má.

Musím Vám přečíst jeden dopis – letný pozdrav z PC - od ženy horolezce, aby si muži ponaučení vzali. Žila, byla jedna Horská koza, jménem Petr Štěpán. Tato koza bydlela v chlívků na Labské Stráni. Chlívek si neuklízela, spala v tom čurbesu, málo si větrala. Ale vůbec na to nedbala. Jak mohla, tak zdrhla na skály. Tam se cítila jako doma. Nikdo ji neukoloval domácími pracemi – ty neměla ráda. K těmto výletům, ta koza jedna sváděla psa Toma, svého věrného kamaráda. Ten jak mohl, tak s ní pláchl...

A nyní budeme číst z evangelia sv. Lukáše Pána Krista narození

I stalo se v těch dnech, vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města. Vstoupil pak i Josef od Galileje z města Nazaretu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, aby zapsán byl s Marií, zasnoubenou sobě manželkou těhotnou. I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. Porodila syna svého prvorozeného a plenkami ho obvinula a položila jej v jeslech, protože neměli místa v hospodě. A pastýři byli v krajině té ponocující a stráž noční držice nad svým stádem. A aj – anděl Páně postavil se podle nich a slova Páně osvětila je. I báli se bázni velikou, kteráž bude všemu lidu. Nebo narodil se Vám dnes spasitel, kterýž jest Kristus Pán v městě Davidově. A toto Vám bude za znamení – naleznete nemluvíátko, plénkami obvinuté, ležící v jeslech. A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského chválicích Boha, řknoucích – Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Amen

Přístupme k přijímání: Těla a krve horolezce. Těla po výstupu v těžké cestě umdlělého. Krve v těžké spáře prolité.

Nové cesty

OD NAŠEHO DOPISOVATELE DAVIDA NEHASILA (DN)

Labské údolí – pravý břeh

Podzimní věž – Sněhová vločka VIIIb.

bří Nehasilové

17.9.2000

Vpravo od „Z koutu“ podél hrany (kruh). Pod převis, zprava přes něj a hranou (2. dodatečný kruh) na vrchol.

Večernice – Žlebská kyselka VIIIb.

bří Nehasilové

15.10.2000

Středem SV stěny (kruh) přímo na vrchol. (Horní část jako „SV cesta“)

Havraní jehla – Krvavé drápy IXb.

Vladislav Nehasil, T. Hovorka

28.5.2000

Vlevo od „Vzpomínkové cesty“ stěnou přímo přes 3 kruhy na vrchol.

César – Přeskok 1.

bří Nehasilové

19.11.2000

Od Z z masivu skokem na vrchol.

Vežír – Pepsi V.

bří Nehasilové

25.6.2000

Asi 5m od „Staré cesty“ stěnou přímo na vrchol.

Hřensko

Malý tetřev – Zakázaná zóna VIIIb.

bří Nehasilové

23.9.2000

Jako „Varianta Staré cesty“ na plošinu a podél J hrany (kruh) na vrchol.

Vysoká Lípa

Medvědí zátiší – Pach krve VIIIb.

bří Nehasilové

1.10.2000

Podél náhorní hrany přes kruh na vrchol.

Jetřichovice

Nahodilá věž – Náhorní cesta VII.

David Nehasil

7.5.2000

Trhlinou v pravé náhorní hraně výše stěnou na vrchol.

Rač – Hradiště u Habří (České středohoří)

Rač - Děčínská cesta 6-

bří Nehasilové, I. Gregor

5.11.2000

Vlevo od „Šestky“ sokolíkem na polici. Vpravo koutem na kazatelnu a stěnou šikmo vlevo přes 3 kruhy na vrchol.

UPOZORNĚNÍ!

V souvislosti s uveřejňovanými prvovýstupy na Bořni se ozval **Standa Emingr** jako člen vrcholové komise pro tuto oblast a upozornil mě na to, že je třeba posílat včas a řádně vyplněné **PROTOKOLY O PRVOVÝSTUPU!**

Protože to není pouze problém Bořně a Zlatníku vybírám z jeho e-mailu:

„Formulář (Protokol o prvovýstupu) je na [www stránkách Horoklubu Chomutov](http://www.stránkách Horoklubu Chomutov) a vyplněný ho můžete posílat e-mailem na moji adresu: emingrst@chemopetrol.cz nebo emingr@usa.net (Bořeň i Zlatník). Dále upozorňuji na to, že je dobré též nahlásit i nové volné přelety technických cest (skobovaček). Mám např. nahlášeno několik volných přeletů cesty Expediční, tak potřebuji vědět kdo z nich byl první. Jinak pro tvoji informaci – „Protokol“ je podklad pro vrcholovou komisi, až ta schválí zda bude cesta uznána či ne. Komise je složena ze 4 lidí (3 z našeho HO + 1 odjinud). Schází se podle potřeby. K tomuto opatření muselo dojít, protože se množí cesty, které jsou proti etice lezení (modeling ap.), či není dodržena dostatečná vzdálenost mezi cestami atd.“

Takže nezapomeňte na tu trochu nezbytného „papírování“. V případě potřeby mohou odeslání (vyplnění) protokolu vyřídit za vás.

Jiří Chára
CAO Děčín

Divadelní hra Pohádka Mládí

Náš příběh se chýlí ke konci. Protagonisté příběhu se opět scházejí ve své klubovně, aby se dozvěděli špatné zprávy – Filius a Sofía na Mont Blancu omrzli. Zdá se, že vztah Mariny k Durandonovi mírně ochladl a Burusan se snaží situaci využít. Durandon se chystá na drsnou expedici do vysokých hor. Podaří se mu obtížný výstup? Vše se dozvíte v předposlední části divadelní hry Pohádka mládí...

Příjemnou zábavu!

9. OBRAZ (KLUBOVNA / ŠPATNÉ ZPRÁVY - Marina, Burusan, Haténa, Lampardon, Sofia, Grizela)

Marina se snaží vetřít do party, což se jí skrz Burusana daří. Diskutuje se o Filiovi, Mont Blancu vůbec, Durandonovi a o tom, že klubovna se má prodat (vnější nebezpečí).

1. výstup - výslech

Durandon:
/právě přichází/

Ach, jaké špatné zprávy možná že nejsou svěží. Filius, Sofía s omrzlinami v nemocnici leží.

Haténa:

A co je horší, přátelé, až Filius vstane z postele bude o pár prstů kratší.

Burasan:

Já myslel, že mladší. Co jste tam proboha dělali že jste se takhle zdělali

/dívá se na Haténu, pak na Lampardona, Grizelu, Durandona/

Marina:

Na rukou nebo na nohou je to přece jen rozdíl.

Haténa:

Na nohou, Marino, na nohou odvracím tak své hrozby. Co bychom dělali bylo tak krásně celý týden jsme šlapali stany si stavěli. Pak ale v jeden den bouře nám stáhla dásně stan nestál ani jeden víchr byl zpřímá veden.

Lampardon:

Zrovna tam byl kolmý svah a na potvoru se stmívalo šrouby jsme stačili přidělat spacáky jen tak naplano.

Druhý den svahech dolu sešli jsme všichni spolu na chatě Mulet další noc v kůlně na podlaze franků neměli jsme moc, Filius s botama na noze.

Durandon:

Když sundali boty dole, měli prsty celé fialové. Měli jsme asi vyhledat doktora, ale jak omrzlina vypadá, potvora Nikdy dřív jsem ji neviděl, nikdo z nich nebyl pojištěn.

Burasan:

Snad Durandon a Grizela na Mont Blanc nešli docela */jízlivě, Marina zbystrí/*

Durandon:

Grizela obuv neměla a já jsem šel cestou přes Bosson šlo to tam rychle docela hlavně jsem předešel místní storm.

2. výstup - Chytří lidé

Burasan:

Nejlepší cesta je přes Gouter ale kdo chce kam pomozme mu tam hlavní je šáhnout si na šutr.

3. výstup - Náslech

Durandon:

Aby nebylo dost potíží prý to tu chtějí prodat máme to bez boje vyklidit a snadno tak obětovat?

/ukazuje kolkolem/

Lampardon:

Z restituce mého strýce možná budou prostory Než se oddat klubové politice raděj střídat hospody.

Marina:

K srdci mi to nepřirostlo k čemu by to tedy rostlo

Burasan:

To co sype za tím bych šel ostatní je pro city ty já nemám, ty.

Haténa:

Trocha klubové diplomacie přece nikoho nezabije přes svoje majetky a statky lidé dnes pozapomněli žítí přec.

Pozapomněli na zjitřenou duši o kterou s přáteli dělit se sluší. Pro dobrodružství máme tu hory, s přáteli chodí se do klubovny.

Grizela:

Těž se mi velmi zalíbilo v klubovně řešit co libo, jenom mě stále tíží, oddílu že jsem k tíži.

Durandon:

Pojďme teď tedy přátelé udělat skuteček malý, v nemocnici mám smluvené že by nás sestry vzaly. */odcházejí bez M a B/*

4. výstup - POSLECH

Marina: A co tvoje expedice
Burusane, muži činu.
Zajímá mě převelice
i když nerada mám dřinu.

Burusan: Všechno na dobré je cestě
materiál vozím přes hranici,
asi jednou tolik ještě
k prvnímu statisíci. /mne si ruče/

pak krásný pocit očistný,
přichuť rivalské soutěže.

Tvrde Já: Vidíš příteli, život už je takový:
někdy odvážit se, jindy zas ustoupit,
aby to šlo, dobrého přítele v tobě mít...

10. OBRAZ (VE VELKÝCH HORÁCH - Durandon)

I. VÝSTUP (přemítání ve 3000 m n.m.)

Durandon: Vidím Tě každé ráno horo vysoká,
přítom necítím než děs a pokoru,
už jednou jsem odmítl mít tě za soka:
jaká úleva! Teď zas lákáš nahoru.

co skrývá se as za Tvým slezením ?
Burusanův křik vzteklého slona ?
stříbrné mušky zlaté bzučení,
jež Marínu vrátilo by znova ?

Do jedné řeky dvakrát vstoupiti se nedá,
tak jako tenhle výstup bude jediný,
na svazích tvých duší očistit je třeba
a v nový život vrhnout se jak nevinný.

Promyslet teď všechno v klidu mohu,
jen aby se to vešlo do batohu,
těžký to bude náklad...

II. VÝSTUP (dobrá zpráva v Base Campu)

Durandon: Hle, zde se známá Baskyně teď vrací:
What's your result ? Do you reach the top?
měsíc to vydržel, kdy se skáčí ?

Baskyně: All ours summits, two South, two North.

Durandon: Jih tedy padl, cesta je volná...(ou)
Who reach the South first ? When happen it?

Baskyně: Italy donethe way two days ago, (a)
but French yesterday summit first did...

Durandon: Thanks, be careful and bye,
jak zřejmě, že hrdina pravý
často jinou má stáj
než prostoduchým světem
hrdina oslavovaný...

Kdybych teď věděl co sníst
a nemusel při tom jíst...

III. VÝSTUP (soubor vůle a pohodlnosti v Campo Uno)

Měkké Já: Všechno si sbal a vrátíš se,
a nic se vlastně neděje,
dole pořádně najíš se,
vykoupeš v řece, fajn ti je.

Tvrde Já: Copak jsem člověk bez vůle ?
Vždyť snad ten výšvih umím slézt ?
Já vím, že potom při smůle
se na pýchu dá všechno svést.

Měkké Já: No vidíš bratře, připouštím:
pár žen, co rády vítěze,

IV. VÝSTUP (bojovnost v Campo Duo)

Durandon: Já zvedám kopí
k cestě vítězné,
co obzor topí
v hudbě líbezná.

Kdo mockrát tápal
nechť se nezdrží,
moudrý kdo zápal
dlouho udrží.

Nebýt tisíc dnů
s koněm chatrným,
byl bych teď svých snů
stínem zklamaným.

Teď hlavně rozvařit ten sníh,
aby pak nepřešel mě smích
tam co Skotové jsou v traversu.

V. VÝSTUP (vrchol a návrat)

Durandon: Snad stihnu tamhle k tomu seraku
třicetkrát počítat si do kroku,
zase ne, ještě pauzu musím dát
a nadechnout se přesně třicetkrát.

Ještě dvě hodiny podle všeho,
hle tamhle Skotové jdou dolů:
"Fourty minutes top", no to je blaho
a malou skotskou dali k tomu.

Jsem na vrcholu, je radno spěchat dolů,
mlha, sněží a zafoukané stopy,
tahle trhlina je nová u sta hromů !
zleva vetché můstky, zprava kolmá zeď !

Přeplazím jako kočka, hle povědomý serak
a tady staré stopy, ty vedou asi kampak ?
Náhlé boží světlo, tam je tábor, vítězství!

VI. VÝSTUP (pocit po, samba a podhorské letovisko)

Durandon: Hledal jsem bar, odkud uvidím ji,
čnicí horu, s níž intimní mám vztah,
nad všechny bary je tenhle kráček malý,
kde s lahví cervezy začínám svůj tah.
Teď zpátky kolem tržišť, vlahým večerem,
v taverně u Nancha se právě začíná,
cerveza choppa dražší je tu za barem,
sám majitel Nancha se na mou horu ptá.

Ani moc nepřeháním, jen to co už znáte,
hlavou si pokyvuje sám majitel Nancha,
v ráz vedle sedí dvě holky chundelaté,
ke stolu, že by chtěly, a sambo tancho.

A já si s nimi sambu zatančím,
(El Condor Pasa)
buď vůle má, ať pryč je splín,
žádné prozatím...

(Příště závěrečný díl...)

V ý r o č í

Ú n o r 2 0 0 1

Dne 7. února se strhnou bakchanálie na hájovně v Labské stráni. Ten den oslaví své narozeniny (42) kamarád, příležitostní horolezec a představitel kapitána ve filmu o Horské koze **Jula Čert Anděl** z Labské stráně. Tož vše nejlepší, hodně zdraví, pohody a klidu Ti přejí kamarádi.

Dne 21. února oslaví své narozeniny (45) horolezec a kamarád z Dohny v Německu **Hans Nescheida**.
Herzlichen glückwünsch zum geburtstag, Hans!

24. února 2000 bude veselo i na Folknářích. **Petr Horák** z CAO Děčín oslaví své 41 narozeniny. Moc gratulujeme!! A koukej se zase někdy ukázat mezi kamarády!

Dne 26. února oslaví své narozeniny (37) **Jindřich HUDY Hudeček**. Vše nejlepší, pevné zdraví, mnoho sportovních a podnikatelských úspěchů Ti přejí lezci z CAO Děčín.

-jch-

Š U Š K Á S E ...

- Nic, co by stálo za to protáhnout to bulvárem ...

S T Ř Í P K Y

Běh Liberec - Varnsdorf

ERICH MELZER
HO VARNSDORF

Tradiční běh Liberec - Varnsdorf, pořádaný horolezeckým oddílem z Varnsdorfu, se běžel 2.12.2000. Běh přežili všichni i když skutečných běžců moc nebylo. Zúčastnili se jen dva, Karel Hofman (čas 4:20:00) a já (čas 4:09:33). Oba dva v novém osobním rekordu. Já osobně jsem chtěl letos běžet pod čtyři hodiny, ale nějak to neběželo. Holt příští rok se běžím zas.

Další účastníci absolvovali kratší variantu trasy pěšky, a to z Jitřavského sedla do Varnsdorfu (35 km). Jinak celá trasa běhu neměří přesných padesát kilometrů, ale „jen“ čtyřicet osm.

Účastníci pěšího pochodu: Standa Feigl, Petr Nauš, Honza Bortel, Jarda Mádl, Arnošt Haufert, Ondra Švarc.

Zpráva z Teplicka

TOMÁŠ ROUS
TEPLICE

Prohlédl jsem si vaše webové stránky. Je pěkné, že něco takového děláte a fandím vám.

Posledně jsi se ptal, co nového v Teplících. Nejčerstvější zajímavé informace přivezl děčičák Filip Kašák z úspěšného

výstupu na Matterhorn. Dva dny strávili na chatě bez vařiče a spacáků, spolulezkyni ráno popraskaly mrazem kontaktní čočky, ale vylezli to a rozhodli svou akci - byl to nářez!

Já jsem kvůli starostem s domem vyměkl a do Thajska nejeďu. Měl jsem snahu vzít si do pronájmu bouldrovku, která je umístěná v Teplickém Gymplu. Chtěli ovšem 100 Kč za energie a 100 Kč za stěnu na 1 hodinu, což je pro pět, maximálně šest lidí (víc bych jich tam nechtěl kvůli bezpečnosti a velikosti prostoru, který bouldrová stěna nabízí cca 16 m čtverečních), víc než dost. Nakonec usoudili, že to nepronajmou ani za tyhle peníze, protože se chytráci dozvěděli, že se chyty opotřebovávají a pravděpodobně se obávali i nějakých jiných, pro mne neznámých problémů. Co k tomu dodat...? Stěna v Ústí je dvakrát týdně, pláště do sněhu jsou objednaný a běžky snad někde seženu.

Čau Tom.

Kde se dočtete o připravovaných akcích CAO Děčín?

Kromě kalendáře akcí na příslušný rok, který je k dispozici na schůzích CAO Děčín, se o připravovaných akcích můžete dozvědět v rubrice Čeká nás (zhruba na jeden až dva měsíce dopředu), na našich webových stránkách <http://mujweb.cz/www/caodc> a od poloviny října 2000 i na **INFOkanálu** kabelové televize.

Červenáčkova filosofická úvaha:

Houbo,

asi tak v půli roku jsem svým podguruům argumentoval na téma co dál???

Že můžeme být buď církev a dělat horokursy zdarma (asi by to znamenalo i lísnání se ke státu, což dospělý člověk nemá zapotřebí).

Anebo za to vybereme money, který se pak vhodně a hlídání použijou (např. na klubovnu, kde se to všechno bude zapíjet (učit)??)

Nakonec jsem přišel na to, že jógu je možno cvičit i v horách a možná vůbec nejlíp.

Takže jsem přišel na to, že nejlepší náboženství vhodný pro hory je jóga, protože hory jsou drsný, a pro toho, kdo necvičí nemaj slítován.

A o tom to je.

S tou maličkostí, že člověk co se naučí v horách, by měl uplatnit i v té naší civilizaci, byť zdánlivě sebeblbější, ale o to svatější...

Zprávička, co potěší...

Díky za časopis. Má velmi solidní úroveň - jen tak dal.

Standa Emingr

Himalájské osmitisícovky Soni

Vomáčkové

PRAHA
9. PROSINCE 2000

Naše současná nejúspěšnější horolekyně Soňa Vomáčková promítala ve čtvrtek 14. prosince v Brně diapozitivy ze svých výstupů na Mount McKinley (6194 m, Aljaška) a z výstupů na himalájské osmitisícovky Lhotse (8516 m), Makalu (8463 m) i z nedávné podzimní expedice na posvátnou Kangchenjingu (8586 m), třetí nejvyšší horu světa.

Soňa je výborná vypravěčka, která dokáže přiblížit zákulisí expedic do vysokých hor, atmosféru v Base Campu i samotné působení členů expedice včetně šerpů na "kopci". Do některého z příštích čísel připravujeme se Soňou rozhovor i pro náš časopis CAO News.

ALPINSKÝ POHÁR

Zkouška sil do velkých hor

Pro názornou představu, co Alpinský pohár obnáší: máte před sebou horu s převýšením 1000 m. Nejprve musíte ve sněhu svižně absolvovat 600 m převýšení, potom lezete RP 10 délek vám namíru šité obtížnosti, v závěru pak 2 délky vysoké obtížnosti. Při sestupu musíte absolvovat asi 30 km zasněženého hřebene. Hodně zdaru na vaší hoře v letošním 8. ročníku a nezapomínejte: výstup se sestupem si můžete na čtyřikrát rozložit (viz termíny a umístění 8. ročníku AP).

Summitrun: O vítězi rozhoduje vhodná volba tratě I (vrcholu - předskalí lze dosáhnout po libovolné linii hory) v kombinaci s volbou obuvi m a typem a hloubkou sněhu s. Zdá se, že platí $l=dm/ds$.

Rocking: Jedno zaváhání může znamenat pád do hluboké propasti startovního pole. Vyplatí se lézt na hranici svých možností, ale ne za ní.

Artwall: Leze se podle běžných pravidel UIAA.

Rallye: 2 rychlostní zkoušky během náročného přesunu do základního tábora.

Termíny soutěží 8. ročníku:

Summitrun:	10.3.2001	10.00 hod. Severní stěna Sněžky
Rocking:	19.-20.5.2001	10.00 hod. Bořeň
Artwall:	18.11.2001	10.00 hod. Brumlovka
Rallye:	1.-2.12.2001	10.00 hod. Harrachov – Vosecká b. – Luční b. – Pomezí Boudy

Veškeré další informace o Alpinském poháru dostanete na telefonních číslech 02/41441334 nebo 02/22135340. Pokud chcete informaci písemně, na záznamník, faxem nebo e-mailem, pište na adresu Jan Šlechta, Antala Staška 41, 140 00, Praha 4 - Krč, faxujte na č. 02/22135490, mailujte na slechta@agit.cz, čtete Alpin IV na www.seznam.cz.

HISTORIE Alpinského poháru

Rok	Jednotlivci		Družstva	
	Muži	Ženy	Muži	Ženy
1994	Holub Matěj	Uchytlová G.	-	-
1995	Šlechta Jan	Bímová Lad.	HO Alpin IV A	HO Alpin IV A
1996	Pospíšil Jaromír	Bímová Lad.	HK Děčín	HO Alpin IV A
1997	Škvor Jaroslav	Bělinová Klára	HO Řež A	HO Alpin IV A
1998	Škvor Jaroslav	Matějíč+Bímová	HO Řež A	DAVYS
1999	Marhan Milan	Šlechtová Martina	HO Řež A	HO Alpin IV
2000	Marhan Milan	Řadová Jaromíra	HO Alpin IV A	HO Řež A

PRAVIDLA Alpinského poháru

Summitrun: Závod je implementován na jihozápadních svazích Sněžky. Start je hromadný. Vítězí ten, kdo je první na vrcholu (ve vstupu do kaple). Každý si volí svoji trasu a výzbroj libovolně. Pohon pouze vlastními silami. Převýšení činí cca 600 m.

Rocking: Oblast soutěže na příští rok je zvolena vždy při dojezdu Rallye. Zatím se vystřídaly Černolice, Srbsko (3x) a Bořeň. Letos přijde na řadu Pantheon a Suché skály. Každá oblast má svá specifika, a tak přesná pravidla se tvoří až večer před závodem v blíže určené hospodě. Všude se ale leze 10 odlišných cest RP. Za každou vyvedenou cestu se přičítají body podle její obtížnosti (8- je 7 2/3 bodu, 8+ je 8 1/3 bodu). Je-li cesta vylezena na lehčím konci lana,

lezec si odečte 2 body. Spadne-li lezec v cestě nebo si šlápne na resp. se přidržuje jisticího bodu, počítá se mu 0 bodů. Takovou cestu si může lezec zopakovat až do té doby než na ní zaznamená bodový zisk.

Artwall: Leze se na umělé stěně podle běžných soutěžních pravidel. O pořadí rozhoduje nejprve dosažený jisticí bod, potom další držení a tečované chytty. Pořadí v 1.kole se losuje. V dalších kolech se leze v obráceném pořadí. Závodníci se mohou dohodnout na izolaci.

Rallye: Závod je implementován na hlavním hřebenu Krkonoš. První den se přichází z doliny na Voseckou boudu, kde je mezi 10 a 12 hodinou start 1. rychlostní zkoušky. Ta končí na Špindlerově boudě, trasa a výzbroj je libovolná, pohon vlastními silami. Do večera následuje ještě přesun na Luční boudu. Druhý den je závod dokončen 2. rychlostní zkouškou od Luční boudy na Pomezí boudy. Trasa musí vést přes vrchol Sněžky a zpravidla se startuje Gundersenovou metodou podle rozestupů z minulého dne.

Jednotlivci: Každý ze 4 závodů se v jednotlivcích hodnotí body 16,15,14,...,1 bod za prvních 16 míst. Tyto se pak sčítají do celkového pořadí.

Družstva: Pořadí družstev se hodnotí v každém závodě 8,7,6,...,1 bod na prvních 8 místech. Přednostně se v každém závodě hodnotí družstva úplná (tj. 3-členná), dále pak 2-členná a je-li třeba i 1-členná. Podobně jako v jednotlivcích pak vzniká celkové pořadí.

Alpinský pohár pořádá tradičně Horolezecký Oddíl Alpin IV, který také organizuje Horolezeckou univerzitu (Školka, Škola, Kurs), Festival FEHO-HUPO (týden kolem 17.11.), Kulturní akce v klubovně na Kačerově, Potlacha a Expedice.

Rekordy Alpinského poháru

Soutěž Kategorie	Muži	Ženy
Summitrun	Milan Marhan 30:14, 1997	Jana Kavanová 45:40, 1997
Rocking	Jaroslav Škvor 74 b., 1997	Michaela Tolochová 58 b., 1998
Artwall	Z.,P.Resch,Dragoun 8+(T), 1995	Tolochová, Bímová, Turková 6+(T), 1998
Rallye	Petr Bahno Vlasák 2:32:46, 1996	Michaela Tolochová 3:00:04, 1998

Poslední slanění

HŘENSKO
2. PROSINCE 2000

O prvním prosincovém víkendu proběhlo ve velkém bivaku v Pravčickém dole ve Hřensku společné „Poslední slanění“ horolezeckých oddílů HO Doprava a CAO Děčín. Oba oddíly si rozdělily práce už na přípravě akce – Doprava zajistila dostatek dřeva na slavnostní oheň, CAO obstaralo dva sudy piva, buřty na opékání, hořčici a chleba.

V den srazu počasí umožnilo podniknout několik lehčích výstupů na věže v okolí Pravčické brány – Homolí, Pevnost, Loveckou trubku či Posed.

Večer teklo pivo proudem, povídalo se, přehánělo se a zpívalo se. U táboráku byl tak vysoký žár až kytaristům popraskaly struny.

Jedním z vrcholů večera bylo **slavnostní předání první ceny Michalu Burdovi** za jeho excelentní výkon v akci Celá Bělá za jeden den. Víceúčelovou cenu předal za pořádající CAO Děčín Jiří Chára.

Zábava pak pokračovala až do ranních hodin a ráno se ti nejstatečnější postarali i o „zpětný odřad“ – dopití sudu.

Ahoj příští rok!

Vánoční Bořeň již po jedenácté

BÍLINA
26.XII.2000

Z nevinného výletu na druhý svátek vánoční před jedenácti lety Karla Kaliba Kruschiny, Romana Lapiho Goltsche, Vladislava Hynka Pance a Jiřího Houby Cháry na Bořeň se postupem času stala taková „TRADIČNÍ“ akce. Obvykle se ráno scházíme na děčínském nádraží a vlakem pokračujeme do Bíliny. Po cestě eventuálně přistupují kamarádi. Následuje lezení nejčastěji na Baštu, Větrnou věž, Biskupskou stolicí a Velké varhany. Když dostatečně vymrzne a známe svá, po vánocích zlenošilá, těla, odcházíme do nádražní restaurace v Bílině Kyselce, na stůl putuje cestovní vánoční stromeček, svažené víno či grog a pak už opět lezeme – tentokrát v plánech a předsevzetích...

V roce 2000 se vánočního Bořně zúčastnili (abecedně):

Karel Bělina, Milan Uhde Cestr, Pavel Pavouk Černý, Stanislav Feigl, Roman Lapi Goltsch, Karel Hofman, Jiří Houba Chára, Erich Melzer, Petr Zippich Štěpán, Jaroslav Uher a CC Dubí.

Lavina ve Vysokých Tatrách

VYSOKÉ TATRY
28.prosinec 2000

Až druhý den pozdě odpoledne se podařilo záchranářům Tatranské horské služby dopravit z hor do nemocnice dva z šesti německých horolezců, které minulý týden ve středu kolem 16:00 SEČ strhla v oblasti masivu Široké věže ve Vysokých Tatrách lavina. Jak ČTK řekl Vlado Tatarka z Tatranské horské služby, naštěstí nikdo z horolezců nepřišel o život, dva vyvázli se zlomeninami a zbývající čtyři bez zranění.

Ačkoli záchranáři zahájili akci hned po ohlášení události ve středu večer, kvůli nepříznivému počasí museli se zraněnými horolezci zůstat v noci ve stanu a v sestupu mohli pokračovat až ve čtvrtek. V Tatrách v tu dobu zuřila vichřice. Také proto mohl být vrtulník Letecké záchranné služby k transportu zraněných horolezců nasazen až poté, co se záchranářům dvojici Němců podařilo snést k hranici lesa.

(zpravodaj ČTK)

SILVESTR 2000

Magický rok s třemi nulami je minulostí. Utekl stejně, jako ty předním a stejně jako utečou ty po něm.

Poslední den roku 2000 jsme (CAO) trávili rozdílně. Byly to vycházky do skal, projížďky na kole nebo na lyžích, výšlap na

kopec nebo rozhlednu. Večer někdo zůstal doma, někdo si vyšel na horskou chatu v Tatrách, pár se nás sešlo na chalupě v Hliněné. Ale sotva se ručička hodinek přehoupala přes půlnoc, a poslední nulu letopočtu vystřídala jednička, už nás všechny bez rozdílu začaly svrbět dlaně po dalších velkých, malých a bezpočtu nejmenších dobrodružstvích s kamarády v horách, kopcích a skalách.

Horolezecký bál

LIBEREC

Dne 3. února 2001 se ve 20:00 v Lidových sadech v **Liberci** uskuteční již 14. **Horolezecký bál** s vyhlášením horolezce ČR roku 2000 a horolezce století.

Předprodej vstupenek HUDY sport Liberec tel. 048/5105738.

Himalaya 8000

Skupina horolezců sdružených ve skupině **Himalaya 8000** (Josef Šimůnek, Soňa Vomáčková, Pepíno Morávek, Zdeněk Hrubý, Radek Jaroš, Luděk Ondřej...) plánuje na příští rok kombinaci **K2** (2. nejvyšší hora světa, 8611 m) a **Broad Peak** (8047 m).

V roce 2002 se chtějí horolezci pokusit o Everest, "ale rozhodně to nebude normálkou," jak uvedl vůdčí skupiny, J. Šimůnek alias Šimon, který uvažuje příští rok na podzim navíc o komerční expedici na **Sisha Pangmu** (8046 m).

ACALI®

Poskytování tělovýchovných služeb
CLIMBING SCHOOL

www.acali.cz
E-mail: acali@acali.cz
fax: +420 412 548 855
tel.: +420 603 156 755

Čs. partyzánů 379
Děčín XXXII
407 11
Czech republic

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 20.1. Lužické sedmistovky pěšky. 70 kilometrů přes deset nejvyšších kopců Lužických hor. Extrémní akce pořádaná HK Varnsdorf (Viz. okénko HK Varnsdorf)
- 27.-28.1. Bivak v severní stěně – Bořeň. Info Horáček
- 8.-11.2. Zimní Tatry na Zbojnické chatě. Vhodné i pro zájemce o VHT. Vlakem Děčín – Poprad.
- 24.2. Plavecký maratón – plavecký stadion Staré město. Druhý ročník plaveckého závodu - pořádá CAO Děčín.

OKÉNKO HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

LEDEN

- jeskyně Labského údolí
- 20.1. „Lužické sedmistovky“, extrém pěšky 70 km, start v 00:01 hod.
- Jizerské tisícovky, závod na běžkách
- Přechod západních Tater (Štěpán, Myšík)
- lyžařské akce

ÚNOR

- lezení na vodním ledu (Pustý zámek, Klíč, Jizerské hory)
- Zlatý cepín, závod štafet 3 x 10 km, běžky (Liberec)
- pěší nebo lyžařské akce (Lužické a Jizerské hory)

V průběhu celého roku možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Některá uvedená data jsou bez záruky, přesné konání akce bude včas upřesněno.

Pravidelné schůze se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci Hraniční buk od 20:00 hod.

Informace na tel.: 0413 / 373101, 370987, 373333
0606 / 277274

Po uzávěrce:

Dobrou zprávu přinesl Vláďa Nehasil z ČHS. Svaz zaplatil motorovou vrtačku! To se to budou sázet kruhy... (Nezapomeňte hlásit chybějící nebo poškozené kruhy.)

ZMĚNA AP 2001

Špatná zpráva dorazila z Prahy: Ochránáři zatrhli oficiálně **Běh na Sněžku** (kdo se moc ptá, moc se dozví). Nechtěně tak napomohli kvalitativnímu zlepšení AP směrem k velehorské přípravě, neboť letos poprvé se leze (jde, běží) **Severní Stěna Sněžky (SSS)!!!**

Termín: 10.3.2001 v 10.00 hod.
Místo: Karpaczsky Obří Důl. (Pasy s sebou.)

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

První letošní číslo **CAO News** vychází s malým zpožděním. Redaktoři Vám chtěli přinést čerstvé informace z dění v severočeském regionu jednak ze závěru loňského roku, a také z prvních dnů toho letošního.

Doufáme, že se vám bude lednové číslo CAO News líbit. Za celou redakční radu Jiří Houbu Chára.

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady. Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.

Chceš být IN? Tak čti CAO News!!!

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 7. ÚNORA 2001 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY **CAO News** OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDOU ČLENSKÉ ZNÁMKY ČHS, ZIMNÍ HORY, LETOŠNÍ HLAVNÍ AKCE, PLYVAČKÝ MARATÓN A DALŠÍ!

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

V příštím čísle

Závěrečný díl Pohádky mládí, informace o pokračování honby za „Horám zdar!“, nové cesty, pravidelné rubriky a jako vždy něco navíc...